

Így láttam belülről... A durva murva

Tulajdonképpen még véget sem ért a San Marinói futamunk, amikor csapatom már egy újabb verseny szervezésébe kezdett. Ekkor viszont még nem sejtettem, hogy életem legnehezebb versenye előtt állok

A kiszemelt verseny, a német bajnokság záró futama, a Lausitz Rali volt, amelyet murván rendeztek. Szerdai nap indultunk el Magyarországról, mert a pályákat, két-két alkalommal, csütörtökön és péntek délelőtt lehetett csak tréningezni. Na, az első problémát rögtön ez okozta, hiszen a két alkalomra korlátozott pályabejárás még sokat látott navigátoromnak, Penderik Lászlónak, alias Pölőnek is kevésnek bizonyult. Dolgunkat nehezítette még, hogy mindkét nap az utolsó két gyorsaságit sötétben kellett abszolválni.

Aztán jött az újabb feketeleves, a tréning első napján már rajtam is kezdtek mutatkozni, a csapat néhány tagján már napok óta jelentkező vírusos gyomorrontás jelei. Mivel élményem nem jelenthetett versenyhalasztást, elindultunk a pályabejárásra. Mit mondjak, egészségesen is gondot okozna kettőből menni nemhogy így. Ez a pályabejárás olyan volt számomra, mintha sohasem akarna véget érni. Az utolsó néhány órában már csak egy meleg fürdőre és egy ágyra tudtam gondolni. Állapotommal, azt hiszem leginkább Pölőt rettettem meg, hiszen a pályák némelyike olyan gyors volt, hogy 9 km-en, csak hétszer kellett hatodikból, ötödiket kapcsolnom. Sebaj gondoltam, úgysem a bajnoki címért megyünk.

Pölő is megszenvedte a gyors tempójú felírást

Két gyorsaságit teljesítettünk, majd vissza a szervízbe, ahol már egy kicsit felszabadultabban próbáltuk elemezni a történeteket. Bevallom, azért még egy picit nyugtalankodtam, hiszen a következő két gyorsaságra már felkerült a lámpasor, és én még soha sem mentem sötétben WRC-vel. Utólag viszont elmondhatom, talán ezt a két gyorsaságit élveztem a legjobban az egész versenyen, kicsit később kiderül miért. A napi cél felé már oldódott a hangulat az autóban és a szervízponton is.

Másnap reggel a hajnali indulás ellenére is nagyon vártam a rajtot, hiszen az előző esti gyorsok nagyon bejöttek nekem. Lehet, hogy ez a nagy lendület nem kellett volna, történt ugyanis, hogy a második gyorsaságin, egy épített ugratóra (amit szerintem kb. 100 km/h-val lehet rizikómentesen abszolválni) sikerült hatodik „trepnin” megérkezni. A nézőknek

A csökkentett edzéslehetőséggel történő versenyzést is meg kellett tanulnunk

Ugrató is volt bőven, az egyik csúnyán kibabrált velem

Lausitz Rali, végeredmény

1. Matthias Kahle/Peter Göbel (D/D) Skoda Fabia WRC, 1 óra 30'31,9",
2. Tord Linnerud/Henning Isdal (N/N) Toyota Corolla WRC, +2'47,3",
3. Peter Corazza/René Tonn (D/D) Mitsubishi Lancer, +5'44",
4. Maik Stölzel/Thomas Windisch (D/D) Skoda Octavia WRC, +5'44,5",
5. Hermann Gaßner/Siegfried Schrankl (D/D) Mitsubishi Lancer, +6'18,8",
6. Florian Auer/Jörg Bastuck (D/D) Mitsubishi Lancer, +8'27,9".

és a fotósoknak biztosan tetszett, de nekem nem annyira, hiszen a leérkezés után, kb. fél perccel, levegőt sem kaptam, kénytelen voltam félreállni a gyorsaságin. Sajnos az autó is eléggé megsínylette az akciót és a következő szervízbe csak 13 perc késéssel tudtuk kihajtani. Nem mondom, hogy boldogan, de természetesen kételyek nélkül mentünk vissza a pályákra, mondván be akarjuk fejezni a versenyt. Ezek után még 7 gyorsaságit várt ránk, amit végül jó hangulatban, kockázatmentesen próbáltunk teljesíteni. Ez sikerült, és ha nem is jó helyezéssel, de az abszolút 14. és a kategória 6. helyén a viadalt is befejeznünk. Azt gondolom, hogy ebből a versenyből megint nagyon sokat tanultunk és már alig várjuk a következő megmérettetést. Korda Erik

A rajtnál már nem volt időm a vírusokkal foglalkozni

Azt csak halványan érzékeltek, hogy rengeteg néző figyeli az eseményeket

hírek | beszámolók | exkluzív képek | képernyő hátterek | videók | statisztikák | értékelések | interjúk | érdekességek | itthonról és a világ minden pontjáról

rallysport.hu